

13 e tref Matt 7:12
Västerslättskyrkan 20140914

Dagens predikotext är kort, bara en enda vers, hämtad från Jesu bergspredikan, som omfattar Matteus 5-7:e kapitel. Genomgående för dessa kapitel är att Jesus skärper lagens bud.

Det innebär att en kristen inte får strunta i vad Gud vill med våra liv. Nej, så långt det är möjligt, ska vi försöka att leva som Gud vill. Budorden är som ett skyddsräcke för oss människor. Tänk bara på budet *du skall inte dräpa* eller *du skall inte stjåla*. Om vi människor bara skulle följa dessa två bud, då skulle vårt samhälle bli betydligt tryggare. Jesus skärper dessa bud, till att även omfatta våra ord och våra tankar. Det betyder att budet *”du ska inte dräpa”* även omfattar, när vi med våra ord gör någon annan illa och den människan känner sig illa till mods, men budet rör även våra tankar, när vi inom oss känner hat eller motvilja mot någon medmänniska. Hos Jesus finns inga kryphål inför lagens stränghet.

Dagens vers är som en sammanfattning av de gammaltestamentliga budorden, man brukar kalla den versen för *”den gyllene regeln”*.

I Tobits bok 4:15 fanns det en liknande formulering fast i negativ form: *Gör inte mot någon det du själv avskyr. Låt aldrig det onda slå följe med dig på vägen.*

Liknande formuleringar finns även i andra religioner. Att inte utsätta någon annan, för det man själv inte vill bli utsatt för. Det kan ju vara en bra livsregel. Men Jesus uttrycker det på ett annat sätt, som inte hade uttalats tidigare. Det uttrycker i en enda mening det ideala förhållandet mellan människor.

”Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.”

Min fråga är *”Vad vill du och jag att andra ska göra för oss?”*

Jag kommer ihåg en man, som sa att han gärna skulle betala bara för att någon skulle komma och hälsa på honom någon gång veckan för att bara få sitta och prata. Visst kan det vara så, att vi vill att andra ska lyssna på oss. Jag själv hoppas att när jag talar, att människor inte ska slå dövörat till. Vi ska vara sådana som lyssnar in vad andra säger till oss.

Sen tror jag att om människor möter dig, så vill du att de ska se dig.

Visst är det jobbigt när människor ser bort ifrån dig, när ni möts och behandlar dig, som om du bara vore luft. Det är en god regel att vi tar oss tid att se vår medmänniska. Slutligen tror jag att du vill att andra ska tala väl om dig, kanske du inte alltid är 100% perfekt i vad du gör, men visst skulle det vara gott om andra skulle tolka allt till det bästa och inte till det värsta och tala illa om dig.

Är vi sådana?

När den helige ande får visa oss människor lagens stora krav. Då kan vi inte annat än utropa med Jesaja: *Ve mig! Jag är förlorad, ty jag har orena läppar.* Jes 6:5 eller som Paulus, när han klagar över att *”det jag vill, det gör jag inte, men det jag avskyr, det gör jag”* sen utbrister han *”Jag arma människa, vem skall befria mig från denna dödens kropp? Men jag tackar Gud, genom Jesus Kristus, vår herre!”* Rom7:15,24

Vad Jesus vill visa, är som vi sjunger i en psalm *”Med min fromma möda jag, aldrig fylla kan din lag”*

Paulus har uttryckt denna sak på ett genialiskt sätt
Det som lagen inte kunde göra, eftersom den kom till korta inför vår köttsliga natur, det gjorde Gud. Då han lät sin egen son bli lik en syndfull människa och sände honom som ett syndoffer, dömde han synden i människan. Rom 8:3-4

Gud har sänt sin son Jesus Kristus hit till världen, han som inte hade gjort någon synd, han blev gjord till synd, när han tog på sig alla våra synder fel och brister i sin kropp, så blev han ett syndoffer. Han blev som en syndabock som fått bära skulden för vad vi människor gjort fel eller underlåtit att göra.

Lagen och profeterna har vittnat om vad Jesus skulle göra för oss, därför kunde bl a Jesaja skriva

”Han blev pinad för våra brott, sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot”.
Jes 53:5

När det gäller vår salighet, så är det Jesus som är vår tros grund, det är han som förlåtit och förlåter om och om igen. En av våra kära bilder av Jesus är när han hänger på korset. Här i vår kyrka hänger ett fint krucifix gjort av Emil Sandberg. Men ett av de finaste krucifix jag känner till här i Umeå är krucifixet i Backens kyrka, där det på korsets stam vuxit ut grenar, löv och frukter.

En följd av vår tro på Kristus är att det väcker liv och att vi får bära frukt.

Han är vår förebild, att vi får vara lika Jesus, att stå för det rätta, att stå på de svagas och utsattas sida.

Vi får vara lyhörda för hur människor har det.

Vi får vara ögon som ser.

Vi får vara sådana som genom våra ord talar väl om andra.

Vi får äga ett brinnande hjärta, som brinner av kärlek även

till dem som visar oss förakt.